

28. juli 1975.

Notat.

Statens Kunstfond.

Ad 1.

Ifølge § 6, stk. 1, i lov nr. 275 af 18. juni 1969 om Statens Kunstfond, som ændret ved lov nr. 36 af 26. januar 1973, stilles til rådighed for fondets virksomhed en årlig bevilling på for tiden 6,8 mill. kr., der anvendes til følgende formål:

1. Ydelser til kunstnere inden for de af loven omfattede kunstarter (3-årige stipendier til yngre kunstnere og engangsydelser af variabel størrelse).
2. Indkøb af bildende kunst, kunsthåndværk og kunstnerisk formgivne arbejder.
3. Billedkunstnerisk udsmykning af bygninger og anlæg.
4. Andre foranstaltninger, der er egnede til at opfylde fondets formål (støtteordninger til fremme af offentliggørelse eller offentlig fremførelse af forfatters og komponisters arbejder, herunder produktionspræmieringer).
5. Støtte til efterladte efter kunstnere inden for de af loven omfattede kunstarter.

Under lovens behandling i folketinget blev det stærkt understreget, at de forskellige støtteformer skal anvendes med betydelig fleksibilitet i den konkrete administration af ordningerne både i henseende til kombination af flere støtteformer og til fastsættelsen af støttebeløbene.

Bevillingen administreres i henhold til lovens § 4 af dertil nedsatte særligt sagkyndige udvalg — 2 udvalg for den bildende kunst, 1 udvalg for den litterære kunst, 1 udvalg for tonekunsten og 1 udvalg for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning. Hvert udvalg består af 3 kunstkyndige medlemmer, hvoraf 2 af medlemmerne udpeges af fondets repræsentantskab bestående af sagkyndige og folkevalgte repræsentanter og 1 medlem af ministeren for kulturelle anliggender. Medlemmerne vælges for 3 år og således, at umiddelbart genvalg ikke

kan finde sted. Formændene for de nævnte 5 udvalg udgør fondets bestyrelse, der bl. a. administrerer de midler, der stilles til rådighed i henhold til lovens § 1, stk. 3, til støtte af de såkaldte „hybride“ former for kunst.

Ifølge § 4, stk. 4, administrerer disse organer selvstændigt de dem tillagte fondsmidler, hvilket vil sige, at hvert udvalg/bestyrelse træffer endelig afgørelse om anvendelsen af de midler, der er bevilget til den pågældende kunstart. Efter den gældende lovgivning kan hverken fondets repræsentantskab, der alene har en kritisk tilsynsførende funktion over for udvalgenes arbejde, ministeren eller nogen anden myndighed ændre de af udvalgene/bestyrelsen truffne dispositioner over fondsmidlerne inden for lovens rammer.

Med denne ordning, der har været gældende siden fondets oprettelse i 1964 (og som i øvrigt i princippet var gældende allerede under den første kunstfondslov fra 1956, som dog alene omfattede billedkunsten), har man søgt at etablere en administrationsform, som er enkel og praktisk, som sikrer, at bevillingerne administreres af sagkyndige inden for den pågældende kunstart, og som lægger ansvaret også for de endelige beslutninger hos dem, der besidder sagkundskaben. I lovens motiver er det da også stærkt understreget, at det afgørende støttekriterium er kunstnerisk kvalitet, og at kvalitetsvurderingen må henlægges til personer, som forener høj sagkundskab med kvalitetssans og ansvarsfølelse. Man har også ønsket at skabe en administrationsform, som uafhængig af bestemte kunstneriske gruppeinteresser og politiske interesser skulle kunne sikre frihed for den kunstneriske udvikling og den kunstneriske produktion. Mod ensidighed sikrer man sig ved den korte åremålsbeskikkelse.

Kunstfondets repræsentantskab har man tænkt som et forum for meningsudveksling